

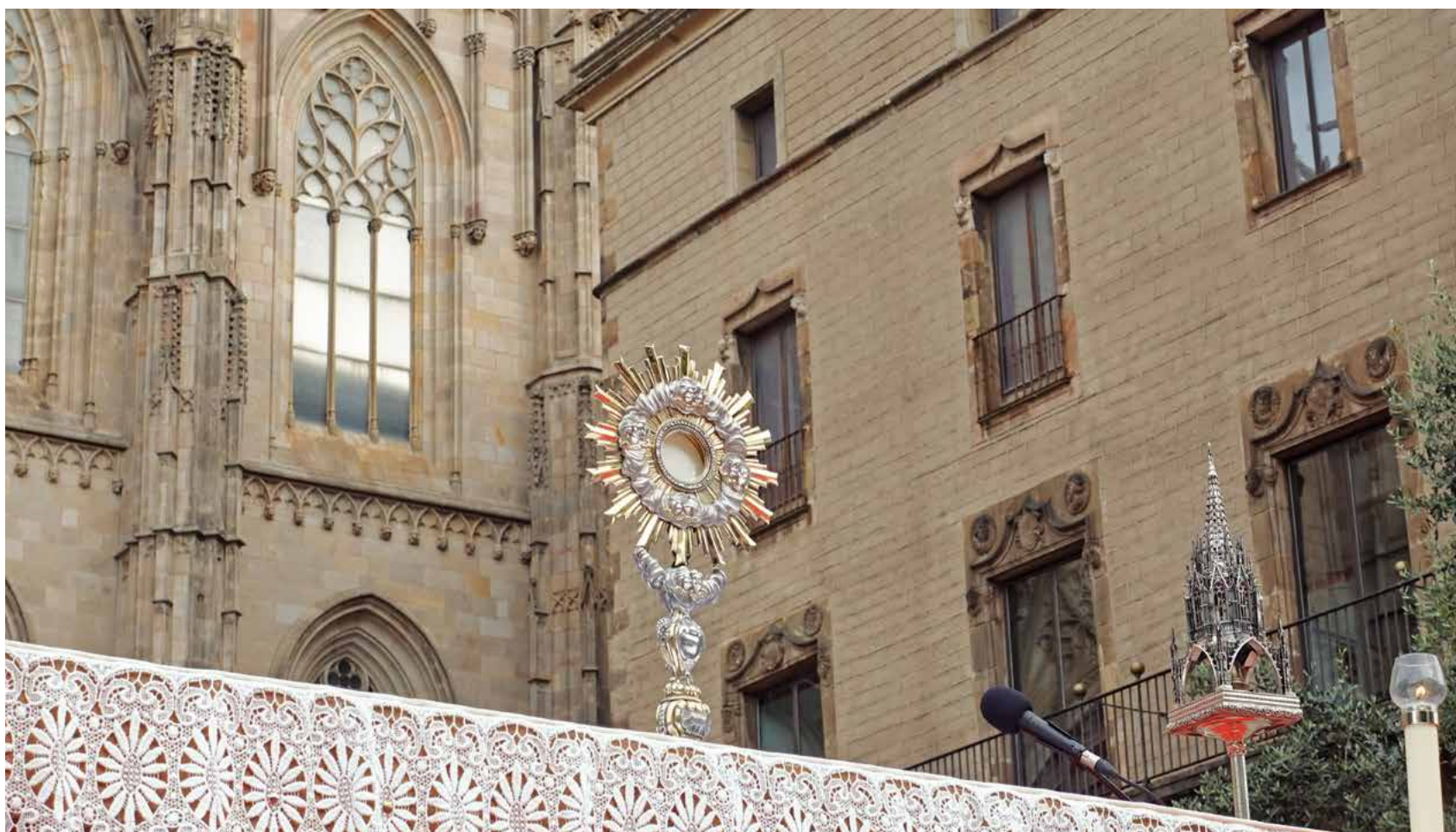
full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Una vida eucarística

Avui, solemnitat del *Corpus Christi*, celebrem que Crist, a l'Eucaristia, ens ofereix el seu cos i la seva sang. Ell és el pa que dona vida al món. Tal com ens diu Jesús a l'Evangelí: «Qui menja aquest pa, viurà per sempre» (Jn 6,51).

Amb motiu d'aquesta festa, voldria compartir amb vosaltres una anècdota que vaig llegir fa un temps. Un catequista va preguntar a un grup de joves quina creien que era la part més important de la missa. Un dels joves va respondre que el moment més significatiu era quan el sacerdot de la seva parròquia, al final de l'Eucaristia, deia: «Podeu anar en pau, la missa ha acabat.»

En un principi, ens pot semblar que aquest jove estava fent broma. No obstant això, la resposta amaga una gran veritat. A l'Eucaristia, Déu ens alimenta amb el pa del seu cos i la seva Paraula perquè, plens de pau i d'alegria, anunciem, amb el testimoni de la nostra vida, l'Evangelí als nostres germans.

Déu ens nodreix amb la seva Paraula en cada Eucaristia. Quan proclamem les lectures durant

la celebració, és Déu mateix qui ens parla. Mai es cansa d'adreçar-nos la seva Paraula i espera que nosaltres l'acollim de cor i la posem en pràctica (cf. *Sant* 1,22).

Quan combreguem, entrem en comunió amb Jesús. A l'Eucaristia, Jesús ens mostra que vol tenir una relació personal amb cadascun de nosaltres. Ell és el pa viu que dona sentit a la nostra existència, que sacia els nostres anhels més profunds. Atrèvim-nos a dir a Déu: Gràcies, Senyor, pel regal de l'Eucaristia, que ens permet unir-nos a tu i als nostres germans. Dona'ns, Senyor, la gràcia per voler rebre't amb tota la interioritat del nostre cos i de la nostra ànima. Regala'ns el do d'una amistat profunda amb tu.

L'Eucaristia, certament, no acaba amb el ritu de comiat. Jesús ens demana que, en sortir de l'església, portem al món la Bona Nova i siguem Bona Notícia per als altres. L'Eucaristia desperta en nosaltres el desig d'ajudar desinteressadament els altres i de ser, com Crist, bon pa que alimenti

el món. Tant de bo que a l'Eucaristia rebem l'amor per servir els nostres germans i que quan ho fem puguem descobrir la veritable font de la pau i de l'alegria.

En aquest sentit, voldria recordar-vos que avui és també el dia que Càritas realitza la col·lecta anual de Corpus. La vostra generosa aportació contribuirà donant esperança als nostres germans més vulnerables. Recordem que els primers cristians, quan presentaven a l'altar el pa i el vi de l'Eucaristia, oferien també els seus béns per compartir-los amb els que tenien necessitat.

L'Eucaristia és un encontre amb Déu i és un encontre amb els germans. Demanem a Déu que ens ensenyi a viure eucarísticament, a portar als nostres germans la vida i la Paraula de Crist, a més de l'ajuda material.

Benvolguts germans i germanes, Jesús ens espera en cada Eucaristia i fa realitat les seves últimes paraules als seus deixebles: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

ENTREVISTA

El claustre interior

JAUME DURAN

A *El claustre interior. Espiritualitat benedictina per al segle XXI* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), Jaume Duran, oblat del Monestir de Montserrat, convida a conèixer aspectes de la vida de la persona que cerca Déu, de la mà de la Regla de Sant Benet. Proposa recórrer «el nostre propi claustre interior, semblantment al del monestir, i aturar-nos a conèixer i admirar els seus pilars, els seus principis, i les seves columnes, per alimentar-nos espiritualment».

Què ens aporta la Regla de Sant Benet?

És una proposta d'ordenació de la vida monacal que, contra tota sospita, segueix ben viva avui per als creients de dins i de fora dels monestirs. Alguns dels seus capítols deixen a les mans del lector, i especialment al seu cor, empremtes de gran profunditat, petites traces que inspiren un camí preciós de seguiment de Jesús. És una proposta espiritual pel que cerca les petjades de la trobada amb Déu, ahir i avui.

Què ens ajuda a descobrir el llibre?

El llibre és bo llegir-lo acompanyat de la Regla benedictina i de l'Escriptura. A cada capítol s'hi adrecen lectures que conviden a interioritzar, a anar endins. Està pensat com un trajecte de lectura personal, alentida, per les vint-i-vuit columnes que conformen aquest claustre del de dins, set per cada una de les quatre galeries que el dibuixen.

Vostè és oblat, per què va fer el pas de pertànyer a la comunitat com a laic?

L'oblatió és un compromís personal, laic, amb Déu i amb la comunitat benedictina d'un monestir concret, a la qual s'hi accedeix després d'una formació i acompanyament durant un temps. La meua cerca interior durant algunes estades a Montserrat em va apropar a conèixer aquesta desconeguda opció, que permet afermar conscientment els compromisos d'un primer bateig, i va donant llum i escalf per a mantenir viu aquest anhel de Déu, i la voluntat de servir i estimar millor.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Tornar al Parenostre

Llegint un llibre de pregàries per a infants, només passar la pàgina del títol, trobo la dedicatòria de l'autor: «A la meua mare, que em va ensenyar el Parenostre». En el recordatori del traspàs d'una difunta, han escrit els seus fills: «Estem molt agraïts a la nostra mare perquè ens va ensenyar a resar el Parenostre». «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre...» (Mt 6,9-13).

Molts de vosaltres, lectors, i jo també, som d'aquesta colla que aprenem a dir a Déu Pare de llavis de la mare o del pare i amb les paraules del Parenostre, la pregària que Jesús ensenya als seus deixebles. Sabem la vivència que s'amaga darrera d'aquells moments i d'aquestes paraules i la tendresa.

La família és el primer lloc de socialització de l'ésser humà. Hi aprenem a relacionar-nos amb els altres i, alhora, a prendre consciència de qui som. També és on s'inicia el nostre procés educatiu. Els pares, que són els educadors fonamentals dels fills, no ensenyen només destreses o habilitats; ensenyen, sobretot, un estil concret de viure, d'interpretar i afrontar la vida. Els fills, al seu costat, fan un aprenentatge per a la vida. És sabut, també, que els aprenentatges pri-

mers són punts especialment importants de construcció de la realitat durant tota la vida. Per això hi ha coses que s'han d'aprendre a casa, són part del mestratge que correspon als pares. No convé delegar-les en altres marcs educatius. És el cas, de manera destacada, per als cristians, del desvetllament de l'experiència religiosa: conèixer Déu Pare i aprendre a relacionar-s'hi.

És bo que els pares i les mares cristians ofereixin als seus fills aquesta possibilitat: aprendre el Parenostre dels seus llavis. Cal fer l'espai per ensenyar-lo i després acompanyar el procés que el converteixi en pregària habitual: al matí abans d'anar a l'escola, a la nit abans d'anar a dormir, quan preguem en família, a la celebració de l'eucaristia... Els anys passaran. Els infants esdevindran adults. Alguns seguiran creixent en la fe. Altres, per múltiples causes, refredaran la seva experiència o potser fins i tot l'abandonaran. En el record de tots, però, quedarà el testimoni de la fe de la mare, del pare o d'ambdós, la tendresa de les seves paraules, la seva convicció i confiança en Déu. Només Ell sabrà quantes vegades, d'una o altra manera, uns i altres han tornat al Parenostre.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Encuentro con el Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la Bula de Convocatoria del Jubileo del año próximo, 2025, leemos la aspiración de «que pueda ser para todos un momento de encuentro vivo y personal con el Señor Jesús».

Tantas veces, en nuestra vida, se nos acrecienta el deseo del encuentro con el Señor. Frecuentemente se hace patente ante Jesús Eucaristía el anhelo de recibir el Cuerpo y la Sangre de Jesucristo.

El Señor mismo nos espera, desea estar con nosotros. Lo desveló a sus apóstoles: «¡Ardientemente he deseado comer esta Pascua con vosotros!». Se nos da, derrama su sangre por nosotros; le hemos visto venir al encuentro con los suyos: «Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta» (cf. Lc 22, 15.24.39).

En una homilía de la solemnidad del Corpus, el Papa comentaba que «para celebrar la Eucaristía es preciso reconocer, antes que nada, nuestra sed de Dios: sentirnos necesitados de Él, desear su presencia y su amor, ser conscientes de que no podemos salir adelante solos, sino que necesitamos un Alimento y una Bebida de vida eterna que nos sostengan en el camino» (6.6.21).

Pidamos a María que seamos capaces de repetir ante los hermanos el encuentro con el Señor, porque hay «un amor que viene de Dios y se dirige a Dios, que nos empuja a amar a Dios, a convertirnos en sus amigos, y nos impulsa a amar al prójimo como Dios lo ama, con el deseo de compartir la amistad con Dios» (Audien- cia General 15.5.24).

Lectures de la missa diària i santoral

3. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[2Pe 1,2-7 / Sl 90 / Mc 12,1-12]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. ■ Dimarts [2Pe 3,12-15a.17-18 / Sl 89 / Mc 12,13-17].

Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27].

Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. ■ Dijous [2Tm 2,8-15 / Sl 24 / Mc 12,28b-34].

Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120). Sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. □ Divendres [Os 11,3-4.8c-9 / Sl: Is 12 / Ef 3,8-12.14-19].

Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prevere, i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. □ Dissabte [Is 61,9-11 / Sl: 1Sa 2 / Lc 2,41-51].

Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. ■ † Diumenge vinent, diumenge X de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Gn 3,9-15 / Sl 129 / 2Co 4,13-5,1 / Mc 3,20-35].

Sant Efreem (306-373), diaca siríac i dr. de l'Església. Sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

EL COS I LA SANG DE CRIST

Lectura el llibre del Èxode (Ex 24,3-8)

En aquell temps, Moisès anà a comunicar al poble tot el que el Senyor li havia dit i tot el que havia ordenat. El poble sencer, a una sola veu, respongué: «Farem tot el que diu el Senyor».

Moisès escriví totes les paraules del Senyor, i l'endemà, de bon matí, erigí un altar al peu de la muntanya i plantà dotze pedres, per les dotze tribus d'Israel. Després encomanà als joves del poble d'Israel que oferissin víctimes en holocaust i immolessin vedells al Senyor com a víctimes de comunió. Ell recollí en gibrells la meitat de la sang, i amb l'altra meitat aspergí l'altar. Després prengué el document de l'aliança i el llegí al poble en veu alta. El poble respongué: «Farem tot el que diu el Senyor, l'obeïrem en tot». Llavors Moisès aspergí el poble amb la sang i digué: «Aquesta és la sang de l'aliança que el Senyor fa amb vosaltres d'acord amb les paraules escrites aquí».

Salm responsorial (115)

R. *Invocant el nom del Senyor, alçaré el calze per celebrar la salvació.*

¿Com podria retornar al Senyor / tot el bé que m'ha fet? / Invocant el seu nom, alçaré el calze / per celebrar la salvació. R.

Al Senyor li doldria / la mort dels qui l'estimen. / Ah, Senyor, soc el vostre servent, / ho soc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencareu les cadenes. R.

Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom, / compliré les meves promences, / ho faré davant del poble. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 9,11-15)

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava exteriorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense tara. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. El Crist, doncs, és mitjancer d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses sota la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 14,12-16.22-26)

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: «¿On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?» Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: «Aneu a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Prepareu-nos allà el sopar». Els deixebles se'n anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual. I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: «Preneu-lo: això és el meu cos». Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: «Això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Us ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins al dia que en beuré de novell en el Regne de Déu». Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

Lectura del libro del Èxodo (Éx 24,3-8)

En aquellos días, Moisés bajó y contó al pueblo todas las palabras del Señor y todos sus decretos; y el pueblo contestó con voz unánime: «Cumpliremos todas las palabras que ha dicho el Señor». Moisés escribió todas las palabras del Señor. Se levantó temprano y edificó un altar en la falda del monte, y doce estelas, por las doce tribus de Israel. Y mandó a algunos jóvenes de los hijos de Israel ofrecer al Señor holocaustos e inmolar novillos como sacrificios de comunión. Tomó Moisés la mitad de la sangre y la puso en vasijas, y la otra mitad la derramó sobre el altar. Después tomó el documento de la alianza y se lo leyó en voz alta al pueblo, el cual respondió: «Haremos todo lo que ha dicho el Señor y le obedeceremos». Entonces Moisés tomó la sangre y roció al pueblo, diciendo: «Ésta es la sangre de la alianza que el Señor ha concertado con vosotros, de acuerdo con todas estas palabras».

Salmo responsorial (115)

R. *Alzaré la copa de la salvación, invocando el nombre del Señor.*

¿Cómo pagaré al Señor / todo el bien que me ha hecho? / Alzaré la copa de la salvación, / invocando el nombre del Señor. R.

Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. / Señor, yo soy tu siervo, / hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. R.

Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando el nombre del Señor. / Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 9,11-15)

Hermanos: Cristo ha venido como sumo sacerdote de los bienes definitivos. Su "tienda" es más grande y más perfecta: no hecha por manos de hombre, es decir, no de este mundo creado. No lleva sangre de machos cabríos, ni de becerros, sino la suya propia; y así ha entrado en el santuario una vez para siempre, consiguiendo la liberación eterna. Si la sangre de machos cabríos y de toros, y la ceniza de una becerra, santifican con su aspersión a los profanos, devolviéndoles la pureza externa, ¡cuánto más la sangre de Cristo, que, en virtud del Espíritu eterno, se ha ofrecido a Dios como sacrificio sin mancha, podrá purificar nuestra conciencia de las obras muertas, para que demos culto al Dios vivo! Por esa razón, es mediador de una alianza nueva: en ella ha habido una muerte que ha redimido de los pecados cometidos durante la primera alianza; y así los llamados pueden recibir la promesa de la herencia eterna.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 14,12-16.22-26)

El primer día de los Ázimos, cuando se sacrificaba el cordero pasqual, le dijeron a Jesús sus discípulos: «¿Dónde quieres que vayamos a prepararte la cena de Pascua?». Él envió a dos discípulos diciéndoles: «Id a la ciudad, os saldrá al paso un hombre que lleva un cántaro de agua; seguidlo, y en la casa adonde, decidle al dueño: "El Maestro pregunta: ¿Cuál es la habitación donde voy a comer la Pascua con mis discípulos?". Os enseñará una habitación grande en el piso de arriba, acondicionada y dispuesta. Preparádnosla allí».

Los discípulos se marcharon, llegaron a la ciudad, encontraron lo que les había dicho y prepararon la Pascua. Mientras comían, tomó pan y, pronunciando la bendición, lo partió y se lo dio diciendo: «Tomad, esto es mi cuerpo». Después tomó el cáliz, pronunció la acción de gracias, se lo dio y todos bebieron. Y les dijo: «Esta es mi sangre de la alianza, que es derramada por muchos. En verdad os digo que no volveré a beber del fruto de la vid hasta el día que beba el vino nuevo en el reino de Dios». Después de cantar el himno, salieron para el monte de los Olivos.

COMENTARI

Alimentem-nos de Crist, i viurem amb Ell

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

No en tenim prou de recordar i celebrar un dia l'últim Sopar de Jesús; cal recordar-ho i celebrar-ho sempre, i ens hem d'alimentar amb el seu Pa de Vida i la seva Beguda de Salvació, que és el Cos Gloriós del Senyor.

Els primers deixebles de Jesús van entendre bé que els calia celebrar i viure constantment aquesta extraordinària donació, i per això, en la seva trobada dominical, tot fent-se conscients de la Resurrecció del Senyor, escoltaven la Paraula de Déu, pregaven els uns per als altres, els vius i els difunts, i s'alimentaven amb el Cos i la Sang del Crist, present sota les espècies del pa i del vi.

La celebració cristiana de la fe esdevé un acte comunitari en el qual Jesucrist es fa present. Fem el Memorial del Senyor, compartim fraternalment la taula, menjant el seu Cos i bevent la seva Sang. I així combreguem la seva persona. És el gran signe sagrat (sagrament) del Crist Ressuscitat, que continua donant-nos la seva paraula, la seva presència real i constant, i tota la seva vida, com aliment.

Tres evangelistes, i la primera carta de Sant Pau als cristians de Corint, ens fan conèixer la institució de l'Eucaristia. I ens remarquen que en l'aparença d'aquell pa i d'aquell vi hi ha Jesucrist, que s'entrega per nosaltres i per a tots els homes. A més, se'ns demana que aquest gran gest el repetim constantment, fent així el seu memorial, anunciant la seva mort, confessant la seva resurrecció, i esperant el seu retorn (és el que proclamem en cada celebració de l'Eucaristia).

Si ens alimentem de Crist, si ens deixem purificar per Ell, la nostra manera de viure i de relacionar-nos amb les altres persones i entre nosaltres mateixos, els cristians, ha de ser diferent. Hem de viure i actuar tal com Jesucrist vol i espera de nosaltres. I procurar que sigui una realitat que, «no siguem nosaltres els qui vivim, sinó que sigui Crist qui viu en nosaltres».

Unida a la celebració del «Corpus», hi tenim la jornada de la Caritat, diada de «Caritas», que ens recorda la necessitat de l'amor fratern, ajudant i compartint les nostres vides i el que tinguem. I ho podem fer de moltes maneres: amb els nostres diners, el nostre treball, el nostre temps, les nostres qualitats i possibilitats, el nostre acolliment, i fer-ho amb estimació, a la manera de Jesucrist.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Missa i processó de Corpus. Aquest diumenge, 2 de juny, a les 18 h, el cardenal Omella presidirà la celebració eucarística, al Pla de la Seu i a l'avinguda de la Catedral. Tot seguit, processó amb el Santíssim Sagrament pels carrers del barri Gòtic de la ciutat, que acabarà amb la benedicció i reserva. (Pla de la Seu, s/n).

Trobada amb capellans joves. El proper divendres, 7 de juny, a les 10.30 h, el cardenal Omella presidirà la trobada amb els capellans joves i amb capellans que acompanyen a joves. L'acompanyaran Mons. David Abadías i Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbes auxiliars de Barcelona. Serà a Can Vilumara. (c/ Camí del Coll de Port, 23, Cabrils).

AGENDA

Parròquia de Santa Agnès. El proper dimarts, 4 de juny, a les 18.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, administrará el sagrament de la confirmació a la fe cristiana en aquesta parròquia del districte de Sarrià-Sant Gervasi. (c/ Sant Elies, 23).

Basílica del Sagrat Cor de Jesús. El proper divendres, 7 de juny, a les 18 h,

Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà l'Eucaristia amb motiu de la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. (Ctra. de Vallvidrera al Tibidado, 111).

Asociación Adoradoras Esclavas del Sagrado Corazón. El proper divendres, 7 de juny, festa del Sagrat Cor de Jesús. A les 12.30 h, oració del Santíssim. A les 13 h, Eucaristia. Última trobada d'aquest curs. (c/ Mallorca, 234).

Parròquia de Sant Agustí. El proper dissabte, 8 de juny, a les 10 h, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, administrará el sagrament de la confirmació a la fe cristiana a la comunitat filipina. (Plaça de Sant Agustí, 2).

Trobada de final de curs de Vida Creixent. El proper dissabte, 8 de juny, a les 11 h, el frare caputxí fra Josep Manuel Vallejo parlarà de Jesucrist en aquesta trobada de Vida Creixent, organitzada en ocasió del final de curs. En acabat, a les 12 h, se celebrarà l'Eucaristia. A la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. (c/ Provença, 544).

Xerrada del Servei d'Atenció a les Víctimes d'Abusos (SAVA). El proper dissabte, 8 de juny, a les 11 h, Mons. David Abadías presidirà l'acte de presentació del Servei d'Atenció a les Víctimes d'Abusos (SAVA) adreçat als catequistes. Serà al Semina-

ri Conciliar de Barcelona. (c/ Diputació, 231).

Seminari de Vida en l'Esperit. Durant 7 dimarts, del 30 d'abril a l'11 de juny, a les 19 h, escoltem l'anunci del kerigma i força de l'Esperit Sant, iniciant l'acte amb una lloança i escoltant el tema setmanal. Grup Bona Nova. Sala parroquial de la parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova. (Plaça de la Bonanova, 12).

Espai d'interioritat Francesc Palau. Del 27 al 5 de juliol, exercicis espirituals guiats per M. Vallejo, caputxí. Més informació: www.espaifpalau.com. (c/ Immaculada, 53-55).

Delegació de Terra Santa. Pelegrinatges per als propers mesos. Del 28 de juliol al 4 d'agost. Visitant Roma, Fontecolombo, Greccio, Spoleto, Assís, Laverna i Gubbio. **Ruta de Sant Pau** (Turquia). Del 10 al 19 de setembre. Visitant Adana, Tars, Capadòcia, Iconí, Pamukkale, Hieràpolis, Efes, Estambul, el Bòsfor. Més informació i inscripcions: tels. 932 092 090 - 686 592 905.

Viatge-pelegrinatge a Bulgària. Del 13 al 20 d'agost es visitarà els millors monestirs ortodoxos amb tot el seu esplendor artístic i històric, i es coneixerà l'art bizantí d'aquell país. Viatge organitzat per la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, amb acompanyament espiritual del P. Fermín Delgado, rector. Per a més informació i inscripcions: RT Cultural (tel. 931 226 700).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

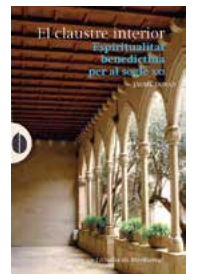

Relato de un huésped, de J. G. Uribe. Aquest llibre de 226 pàgines, editat per Círculo Rojo Editorial, narra la història personal de l'autor quan, un dia, decideix viure l'ex-

periència d'un retir espiritual al monestir de Poblet. L'autor, en aquest diàleg íntim amb Déu i sota l'empara de l'oració comunitària amb els monjos, furga en la seva solitud sagrant, en el silenci de Poblet, audible en l'ànima atenta, i acaba relatant el seu propi testimoni espiritual i experiència de conversió, com un brot d'olivera.

El claustre interior. Espiritualitat benedictina per al segle XXI, de Jaume Duran.

Aquest llibre de 164 pàgines, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, ens convida a deixar-nos acompanyar en aquest trajecte personal, que neix de l'anhel de bé, de la mà de la Regla de sant Benet. Un passeig pausat per les quatre galeries del nostre dia a dia, contemplant, meditant i assaborint pilars i columnes que ens ofereixen escrits i traces de l'espiritualitat benedictina per al segle XXI.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Una vida eucarística

Hoy, solemnidad del *Corpus Christi*, celebramos que Cristo, en la Eucaristía, nos ofrece su cuerpo y su sangre. Él es el pan que da vida al mundo. Tal como nos dice Jesús en el Evangelio: «el que coma de este pan vivirá para siempre» (Jn 6,51).

A propósito de esta fiesta, quisiera compartir con vosotros una anécdota que leí hace un tiempo. Un catequista preguntó a un grupo de jóvenes cuál creía que era la parte más importante de la misa. Uno de los jóvenes respondió que el momento más significativo era cuando el sacerdote de su parroquia, al final de la Eucaristía decía: «Podéis ir en paz, la misa ha terminado.»

En un principio, nos puede parecer que este joven estaba bromeando. Sin embargo, la respuesta esconde una gran verdad. En la Eucaristía, Dios nos alimenta con el pan de su cuerpo y su Palabra para que, llenos de paz y de alegría, anunciemos, con el testimonio nuestra vida, el Evangelio a nuestros hermanos.

Dios nos nutre con su Palabra en cada Eucaristía. Cuando proclamamos las lecturas durante la celebración, es Dios mismo quien nos habla. Nunca se cansa de dirigirnos su Palabra y espera que nosotros la acojamos de corazón y la pongamos en práctica (cf. Sant 1,22).

Cuando comulgamos, entramos en comunión con Jesús. En la Eucaristía, Jesús nos muestra que quiere tener una relación personal con cada uno de nosotros. Él es el pan vivo que da sentido a nuestra existencia, que sacia nuestros anhelos más profundos. Atrevámonos a decirle a Dios: Gracias, Señor, por el regalo de la Eucaristía, que nos permite uniros a ti y a nuestros hermanos. Danos, Señor, la gracia para querer recibirte con toda la interioridad de nuestro cuerpo y nuestra alma. Regálanos el don de una amistad profunda contigo.

La Eucaristía, ciertamente, no acaba con el rito de despedida. Jesús nos pide que, al salir de

la iglesia, llevemos al mundo la Buena Nueva y seamos Buena Noticia para los demás. La Eucaristía despierta en nosotros el deseo de ayudar desinteresadamente a los demás y de ser, como Cristo, buen pan que alimente al mundo. Ojalá que en la Eucaristía recibamos el amor para servir a nuestros hermanos y cuando lo hagamos podamos descubrir la verdadera fuente de la paz y la alegría.

En este sentido, quisiera recordaros que hoy es también el día que Cáritas realiza la colecta anual de Corpus. Vuestra generosa aportación seguirá dando esperanza a nuestros hermanos más vulnerables. Recordemos que los primeros cristianos, cuando presentaban en el altar el pan y el vino de la Eucaristía, ofrecían también sus bienes para compartirlos con los que tenían necesidad.

La Eucaristía es encuentro con Dios y es encuentro con los hermanos. Pidamos a Dios que nos enseñe a vivir eucarísticamente, a llevar a nuestros hermanos la vida y la Palabra de Cristo, además de la ayuda material.

Queridos hermanos y hermanas, Jesús nos espera en cada Eucaristía y hace realidad sus últimas palabras a sus discípulos: «Yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos» (Mt 28,20).